

## Flexizekerheid of – onzekerheid (8.4.08)

Attac- Gent en ABVV – Oost-Vlaanderen organiseren op donderdag 17 april hierover een debatavond met als sprekers Marijke Persoone (adjunct algemeen secretaris LBC-NVK), Kristien Merckx (secretaris BBTK Antwerpen) en professor Patrick Humblet (Universiteit Gent).

De vergadering begint om om 19h30 in de Fernandezzaal 2de verdiep, Vrijdagmarkt 9, GENT en wordt afgesloten met een publieksdebat waarbij we alle aanwezigen van harte uitgenodigd worden hun kritische vragen aan het panel voor te leggen.

Hieronder de tekst die de organisatoren als **achtergrond informatie** bezorgden.

Onder invloed van globalisering en regionalisering ontwikkelt zich een flexibele netwerkeconomie waarin - overeenkomstig het neo-liberale dogma - de rechten van burgers ondergeschikt zijn gemaakt aan de werking van de vrije markt. De verhoudingen tussen werknemer en werkgever en tussen werknemer en overheid worden gewijzigd. Arbeid is in toenemende mate flexibel en echte bestaanszekerheid is er niet meer. In akkoorden als het verdrag van Lissabon, maar ook in het voorstel voor een Europese Grondwet is de toegang tot goede sociale en democratische rechten niet vastgelegd.

De Flexicurity agenda vormt een nieuwe aanzet voor arbeidsmarktderegulering en voor activerend arbeidsmarktbeleid. Werklozen moeten geprikkeld worden, op straffe van een korting op de werkloosheidsuitkering, werk te aanvaarden ook als het slecht betaald is en kwalitatief onder de maat. De Commissie wil dat arbeidscontracten flexibeler worden en ondermijnt daarmee het full-time arbeidscontract. De ontslagbescherming moet versoepeld worden zodat mensen goedkoop kunnen worden ontslaan omdat werkgevers anders niet bereid zijn werklozen aan te nemen. 'als de achterdeur niet open staat nemen we aan de voordeur geen mensen aan' is de mening van de werkgevers. Daar staat een nieuwe vorm van sociale zekerheid tegenover. Door middel van life-long-learning en trainingsmogelijkheden moet deze flexibiliteit in goede banen geleid worden zodat mensen snel van de ene naar de andere baan kunnen hoppen en zich zo aan kunnen passen aan de eisen van de arbeidsmarkt. Geen wonder dat men in veel landen in Europa op de achterste benen staat. In veel lidstaten gingen honderdduizenden mensen de straat op tegen deze aanval op hun rechten. Zij krijgen daarbij steun van onverdachte zijde. Ook de OECD moest namelijk toegeven dat om echte economische groei tot stand te brengen er eerder meer zekerheid nodig is dan minder. Mensen die zeker zijn van hun baan zetten zich meer in en zijn eerder bereid zich verder te scholen. Alleen op die manier is hoogwaardige kwalitatieve arbeid in België te houden. De meerderheid van het Europese Parlement, 492 stemmen voor en 92 tegen met 49 onthoudingen, steunt de visie van de Europese Commissie. Deze nieuwe neoliberale aanslag op sociale zekerheid en het arbeidsrecht kan alleen met steun van de vakbeweging afgewend worden.